

Interview Karen Kruijthof

Ben je benieuwd naar de loopbaan van een lid Raad van Bestuur? Lees dan dit interview met Karen Kruijthof, lid Raad van Bestuur Amsterdam UMC. Karen Kruijthof vertelt over de keuzes die ze maakte tijdens haar studie en loopbaan én geeft waardevolle tips.

Ik ben Karen Kruijthof, 54 jaar oud en ongeveer drie jaar werkzaam als lid Raad van Bestuur van Amsterdam UMC. Ik heb Geneeskunde gestudeerd aan de Vrije Universiteit van Amsterdam en ik was tijdens de studie al geïnteresseerd in hoe het op de faculteit werkt en hoe het in de toekomst zou werken binnen een organisatie, als ik arts zou zijn. Als ik terugkijk ben ik altijd op zoek geweest naar wat de processen zijn achter het zichtbare kernproces.

Tijdens mijn studie Geneeskunde ben ik ook op zoek gegaan naar wat ik als student kon doen om mee te denken over het onderwijs. Doordat ik dit erg interessant vond, ben ik naast Geneeskunde andere vakken gaan volgen aan andere faculteiten van de VU zoals; economie, rechten en sociaal culturele wetenschappen en heb ik ook een bestuurskunde afstudeerrichting afgerond. Na mijn coschappen heb ik twee jaar als arts-assistent gewerkt in de heelkunde. Doordat ik een afstudeerscriptie bestuurskunde gedaan had, was ik heel bewust aan het nadenken tussen: ga ik door als dokter of ga ik door in de 'organisatiekant'. Ik vond het heel interessant om te bedenken hoe je het beter doet voor de patiënt en de patiëntomgeving. Ik vond het spannender om me te bekwamen in de organisatie dan in een medisch vakgebied. Ik heb gekozen voor het ziekenhuis als organisatie, maar realiseer je dat de gezondheidszorg veel groter is dan ziekenhuizen.

“Soms blijkt een keuze een heel gelukkige en soms moet je er zelf actief voor zorgen dat je er het beste uithaalt”

Ik heb nog steeds plezier van het feit dat ik twee opleidingen als basis heb. Door de studie Geneeskunde ben ik groot gegroeid in de gezondheidszorg en patiëntenzorg. Ik heb er geen enkele spijt van en ik zal ook alvast adviseren: alles wat je kiest leidt ergens naar. Soms blijkt een keuze een heel gelukkige en soms moet je er zelf actief voor zorgen dat je er het beste uithaalt.

Ik ben nu lid Raad van Bestuur van Amsterdam UMC. Raad van Bestuur is de groep mensen die ervoor zorgt dat op een hoog niveau de organisatie aan de randvoorwaarden voldoet voor alles wat er moet gebeuren. Dit betekent dat wij, in dit geval met zijn vijven, eindverantwoordelijk zijn voor alles wat er gebeurt op het gebied van patiëntenzorg, onderwijs en wetenschap in Amsterdam UMC. In het ziekenhuis hangt alles samen met elkaar, wat het fantastisch interessant maakt. Tegelijkertijd betekent dit dat het best lastig een inrichting te maken binnen de organisatie. Dit roept vragen op zoals: hoe is een organisatie opgebouwd, uit welke onderdelen, wie gaat waar over, wat zijn de contouren van de toekomst?

In de Raad van Bestuur solliciteer je op een portefeuille, dit geldt voor elk ziekenhuis. Zo heb ik als lid Raad van Bestuur onder andere de fusieprocessen, het verpleegkundig beroep, en HR als aandachtsgebieden. In Amsterdam UMC hebben we tien divisies waar patiëntenzorg, onderwijs, en wetenschap zijn ondergebracht. Daarnaast zijn er ruim tien ondersteunende diensten en directies. Ik geef leiding aan twee divisies en aan de afdeling HR. HR heeft alles te maken met het personeel. Tevens ben ik vanuit de Raad van Bestuur contactpersoon voor Cliëntenraad, Ondernemingsraad, Verpleegkundig adviesraad en nog een aantal groepen in het ziekenhuis. Ik vind dit onwijs leuk om te doen.

Voordat ik werkzaam werd binnen het Amsterdam UMC, was ik lid Raad van Bestuur van het Franciscus Gasthuis & Vlietland, een ziekenhuis in Schiedam en Rotterdam. Ik heb daar bijna 11 jaar gewerkt en het was heel interessant werk. Op een gegeven moment ontwikkel je zelf, en de organisatie waar je werkt ontwikkelt ook. Sta daarom af en toe stil bij je loopbaan en vraag je af: waar deed ik het ook alweer voor? Past het werk dat ik nu doe daar nog bij? En past het werk nog bij mij? Word ik hier nog gelukkig van? Toen ik tien jaar werkte bij het Franciscus ben ik hierbij stil gaan staan en ben ik mij gaan oriënteren op waar ik de komende jaren enthousiast van zou worden. In het begin had ik veel verkennende gesprekken met organisaties. Toen ik meer leerde over de functie binnen Amsterdam UMC, klonk het als een baan waar ik heel graag mee aan de slag wilde, daarom vond ik de sollicitatieprocedure erg spannend. Tegelijkertijd: als je solliciteert en je wordt het niet, komen er weer andere kansen. De wereld stort niet in. Gelukkig was ik het wel geworden bij Amsterdam UMC en daar ben ik nog altijd heel trots op.

“Sta af en toe stil bij je loopbaan en vraag je af: waar deed ik het ook alweer voor?”

De opdracht als bestuurder is om te zorgen voor goede omstandigheden voor veilige en goede patiëntenzorg, werk, onderwijs en onderzoek. Dat betekent onder andere dat ik mensen erop moet aanspreken waarvan wij met elkaar vinden dat die niet de goede bijdragen leveren. Dat kan leiden tot meningsverschillen of conflicten. Ik vind dat niet zo erg, maar dit heb ik wel moeten leren. Ik houd van een collegiale samenwerking en constructieve aanpak, dus ik heb moeten leren om goed van mening te verschillen. Wat ik daarin moeilijk vind, zijn mensen die bij herhaling (gelukkig is dat zeldzaam) niet de bijdrage leveren aan een veilige patiëntenzorg-, leer- of werkomgeving. Dat kan je niet accepteren, ook al is dat niet eens iemands bedoeling. Je moet dan toch tegen iemand zeggen: het werkt hier niet voor jou. Ik vind het moeilijk om een individu pijn te doen omdat dat voor de organisatie belangrijk is. Dat zijn zorgvuldige trajecten en doe je altijd met elkaar. Dit zal nooit makkelijk worden en misschien is dat maar goed ook. Daarnaast vind ik het soms van mijzelf niet zo leuk als ik achter loop in mijn werk, omdat ik vind dat ik dat allemaal goed moet kunnen organiseren.

Op een gemiddelde dag ga ik naar Amsterdam UMC, dus op de locatie VUmc of AMC. In deze periode werk ik ook af en toe thuis, maar maximaal één of twee dagen. Ik start om half acht 's ochtends met mijn mail of soms met een afspraak. Mijn eerste afspraak is meestal om acht uur. Door de dag heen heb ik meestal acht tot negen afspraken die wat korter duren. Soms heb ik minder afspraken als die langer duren, zoals onze Raad van Bestuur-vergadering. Dit is bijvoorbeeld 2,5 uur aaneengesloten en vindt twee keer in de week plaats. Eén RvB-vergadering is met een goed georganiseerde agenda waar we over alles praten en besluiten nemen en de andere vergadering heeft meer een brainstorm-karakter. De andere afspraken zijn bijvoorbeeld: gesprekken met alle verpleegkundig directeurs, divisiebesturen, Ondernemingsraad of HR. Meestal zijn deze gesprekken met de leidinggevende, maar een enkele keer ook met de mensen om hen heen. Ik vind het heel interessant om ook hen te spreken.

Mijn agenda bestaat voor ongeveer 80% uit overleggen. 10% probeer ik te besteden aan afspraken zoals dit interview of om over mensen hun loopbaan te praten. Ik vind het moeilijk om genoeg tijd in de agenda te houden om mails te doen, mijn eigen schrijfwerk, iets uit te werken of even rustig na te denken over iets. Ik ben zelf de baas over mijn volle agenda, maar ik vind het moeilijk om daarin tijd te plannen voor rust en nadenken. Ik werk, denk ik, gemiddeld 65 uur per week.

Om lid Raad van Bestuur te worden hoef je echt niet een studierichting in organisatiekunde, bestuurskunde of economie te hebben. Besturen is organiseren op abstract niveau, op hoog niveau in de organisatie met heel veel oog voor het concrete niveau. We zitten geen dingen te bedenken voor een fantasiewereld, uiteindelijk moet wat wij willen concreet worden. Je hebt hiervoor in een Raad van Bestuur verschillende mensen nodig. Elke bestuurder moet wel kennis hebben van organisatie, maar dat kan op veel verschillende manieren verworven worden. Als je geïnteresseerd bent in organisatie, management en beleid dan raak je van zelf geïnteresseerd in wat je eigen talenten daarin zijn. Dan doe je eens een leergang of een module en doe je ervaring op in organiseren.

“Oriënteer je ook op iets langere termijn: hoe wil je dat je leven er uit ziet en hoe wil je je ontwikkelen?”

De combinatie tussen Geneeskunde en organiseren is super leuk. Je moet als Geneeskundestudent nadenken over hoe je je eigen werk organiseert, hoe je dat doet met je mede coassistenten en hoe jouw stem gehoord wordt. Realiseer je dat om jouw individuele werk een schil van organisatie zit en daar heb je vanaf het begin van je werk verantwoordelijkheid in. Als je dan denkt dat je het leuk vindt om daar over na te denken, zijn er heel veel functies waarin je voor een deel van de tijd je aandacht besteedt aan de organisatie of onderwijs en wetenschap naast bijvoorbeeld het artsenvak.

Als ik advies zou mogen geven aan Geneeskundestudenten dan zou ik aanraden om klinische ervaring op te doen om te voelen hoe dat is. Het is altijd ingewikkeld om te moeten kiezen, maar door ervaring kun je beter bedenken of dat bij je toekomst past. Zorg dat je in je loopbaan af en toe stil staat bij waarom je welke keuzes maakt of het gemaakt en of die nóg kloppen. Maak echt tijd om na te denken voor je dat je ook al weer doet. Oriënteer je daarnaast op iets langere termijn: hoe wil je dat je leven er uit ziet en hoe wil je je ontwikkelen? In het begin van je loopbaan moet je dit vaker doen en later zou ik elke drie of vijf jaar aanraden. Daarnaast is het leven een beetje maakbaar, maar een beetje ook weer niet en doe de steun te accepteren. Sta open voor mensen af om over je loopbaan te praten. Helaas is niet alles maakbaar, je hebt misschien een opleiding in je hoofd waarbij de opleidingsplekken schaars zijn. Wees alsjeblieft mild voor jezelf en voor de leidinggevende er is zoveel moois te doen. Zorg dat je daar flexibel in bent, creëer de maakbaarheid en accepteer de beperking. In je loopbaan mag je heel egoïstisch in zijn want het gaat over je leven, maar je mag ook met anderen meedenken en hen adviseren, daar leer je zelf namelijk ook altijd van.

Tot slot: als je geïnteresseerd bent in de organisatiekant van Geneeskunde, zorg dan dat je organisatorische ervaring op doet. Dit kan op heel veel verschillende manieren, bijvoorbeeld een functie ergens doen bij een studentenvereniging of faculteitsvereniging, commissies of onderwijscommissies. Ik ben vroeger zelf ook lid geweest van het faculteitsbestuur, via de MFVU. Zorg ervoor dat je de studieverenigingen goed weet te vinden en dan merk je wel of je dat interessant vindt, of je erin door wilt groeien. Doe een bijvak bij een andere faculteit, lees af en toe een ander tijdschrift om je te ontwikkelen op dat gebied en praat erover.

Geschreven door Linde Derksen

“Als ik terugkijk ben ik altijd op zoek geweest naar de processen achter het zichtbare kernproces”

“Ik vind het soms niet zo leuk als ik achter loop in mijn werk, omdat ik vind dat ik dat allemaal goed moet kunnen organiseren”